

วุ่นวาย

เนื่องในการมาพบกัน

นายจำเนียร วัชรียะวงศ์

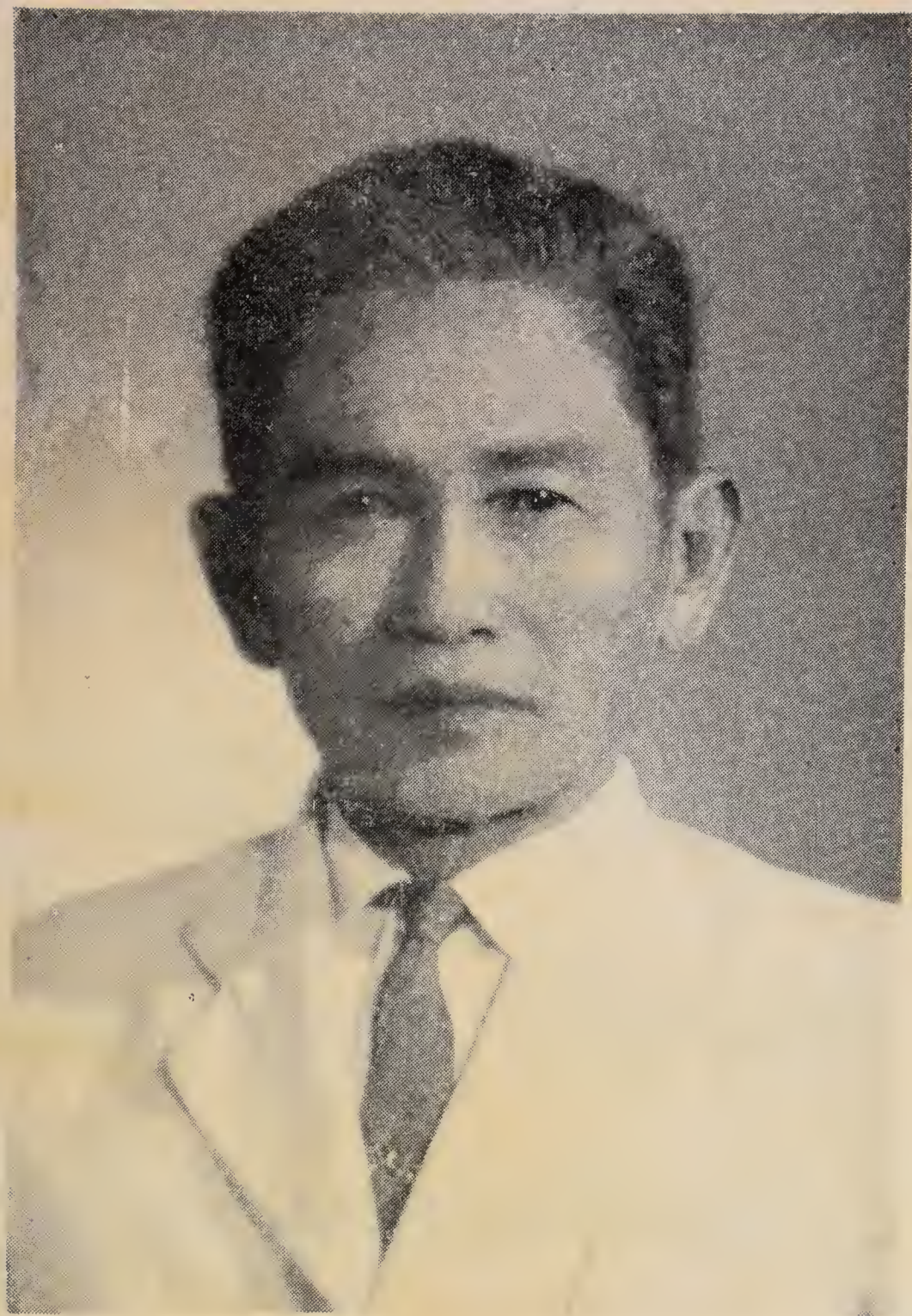
615.32

ก268จ

เมรุวัดพระพิเรนทร์

วันอังคาร ที่ ๘ เมษายน ๒๕๑๒

นายจำเนียร ปริยะพงศ์

บาศะ 24 พฤษภาคม 2444

มรณะ 30 ธันวาคม 2511

5668

8607

วปฺสํวณํ

เนื่องในการสถาปนาภิเษกสมรส

นายจําเนียร พิริยะพงษ์

ณ เมรุวัดพระพิเรนทร์

วันอังคาร ที่ ๘ เมษายน ๒๕๑๒

๖๔๕๖๕

เลขหมู่ ๖๕.๖๒

๖๒๖๔๗

เลขทะเบียน ๐๒๔๖๑๗

คำนำ

นายจำเนียร พริยะพงศ์ เป็นแพทย์แผนโบราณ
เมื่อยังมีชีวิตอยู่ดำรงตำแหน่ง รองนายกสมาคมแพทย์แผน
โบราณ วัดพระเชตุพนฯ และท่านยังทำหน้าที่ด้านอื่น ๆ อีก
เช่น การรับ—จ่ายเงิน การบัญชี และงานธุรการต่างๆ
ตลอดถึงการหารายได้ให้แก่สมาคมฯ ซึ่งได้ดำเนินงานด้าน
หนังสือพิมพ์ ข่าวสารการแพทย์โบราณ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อ
เผยแพร่ความรู้ให้แก่สมาชิกสมาคมแพทย์ฯ และบุคคล
ทั่วไป เจ้าภาพมีความประสงค์จะทำหนังสือแจกในงาน
ฌาปนกิจศพเพื่อเป็นอนุสรณ์แด่นายจำเนียร พริยะพงศ์ ผู้
ล่วงลับไปแล้ว จึงได้นำเรื่อง “กรุดำรายาเกร็ด” ซึ่งเป็น
เรื่องหนังสือในหลายเรื่องที่นายจำเนียร พริยะพงศ์ ได้รวบรวม
ลงไว้ในข่าวสารการแพทย์แผนโบราณ ทั้งนี้คงจะเป็น
ประโยชน์แก่ผู้ได้รับไปไม่มากนักน้อย ขอให้กุศลผลบุญ
จงเป็นผลส่งให้ดวงวิญญาณของนายจำเนียร พริยะพงศ์ ไป
สู่สุคติในสัมปรายภพโน้นเทอญ.

คำไว้อาลัย

วันที่ 30 ธันวาคม 2511 เวลา 16.00 น. เป็นวันที่ลูกๆ ได้รับความเศร้าโศกอย่างมหันต์ คุณพ่อจากพวกเราไปด้วยอาการสงบ ไม่เจ็บปวด ไม่ทรมาน ถึงแม้ลูกจะได้เตรียมใจมาแล้วตั้งแต่คุณพ่อเริ่มเจ็บ แต่ลูกก็ไม่วายเสียใจ และคิดถึงคุณพ่อเหลือเกิน

คุณพ่อเข้ารับการรักษาโรคมะเร็งที่ปอด ณ โรงพยาบาลศิริราช เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2511 ได้ทราบจากคุณหมอกว่าการผ่าตัดว่า คุณพ่อเป็นมะเร็งชนิดที่ร้ายแรงมาก มันกระจายตัวอย่างรวดเร็ว และอาจมีชีวิตอยู่ได้อีกไม่ถึงปี ถึงอย่างไรลูกก็ยังมีความหวังว่าคุณพ่อคงจะอยู่ได้อีกนาน เพราะก่อนจะเข้าโรงพยาบาลนั้นคุณพ่อแข็งแรงมาก ไปไหนมาไหนได้อย่างสบาย เมื่อกลับมารักษาตัวที่บ้าน คุณพ่อรับประทานได้นอนหลับอยู่ไม่กี่วันก็ค่อยๆ อ่อนเพลียงลง แต่ไม่มีอาการเจ็บปวดทใดเลย และหมดแรงหัวใจวายไปในที่สุด

แม้จนบัดนี้ ลูกก็คิดเสมอว่าคุณพ่อยังไม่สมควรจะจากไป เพราะคุณพ่อเป็นที่พักพิงของลูก ๆ และคนอื่น ๆ เสมอมา.

ขวามรณะกรรม

เป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่งด้วย คุณหมอจำเนียร พิริยะ-
พงศ์ ผู้เป็นทั้งรองนายกสมาคมแพทย์แผนโบราณ และผู้ช่วย
บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ข่าวสารการแพทย์โบราณ ได้ถึงแก่
กรรมเสียแล้ว ที่บ้านเลขที่ ๑๔๘ ถนนข้าวสาร พระนคร
การจากไปอย่างไม่มีวันกลับของคุณจำเนียร พิริยะพงศ์ครั้ง
เท่ากับสมาคมได้สูญเสียกำลังสำคัญไปคนหนึ่ง ถึงกับคุณหมอ
ผล แพทย์ธเนศวร อุทานว่าผมได้ขาดแขนขวาไปเสียข้างหนึ่ง
แล้ว คุณจำเนียร ได้ตรากตรำทำงานโดยมิเห็นแก่ความ
เหนื่อยยากลำบาก หรือสินจ้างรางวัลแต่อย่างใด ทำด้วยใจ
รักและส่วนรวมโดยแท้ จะเห็นสุขภาพของคุณจำเนียรจึงทรุด
โทรมและทรุดหนักสุดกำลังความสามารถของแพทย์ จะเยียวย
ยาและช่วยไว้ได้——น่าเสียดาย

“นาม รูป ย่อมแตกดับ จิตกลับสู่ชนชาติหน้า
ยถากรรม”

ขอคุณความดีของคุณจำเนียร พิริยะพงศ์ ที่ได้กระทำ
ไว้ จงคลบ้นตาลให้ไปสู่สุคติในสัมปรายภพเทอญ.

สมาคมแพทย์แผนโบราณ

วัดพระเชตุพน ฯ

กรุดำรายาเกร็ด

อันว่ายาเกร็ดนี้ หมายความว่าถึงจำพวกตัวยาที่ได้มาจากพืชพรรณพฤกษชาตินานาชนิด และแร่ธาตุต่าง ๆ ตลอดจนอวัยวะสัตว์ นำมาประกอบขึ้นเป็นยารักษาโรคบางชนิดที่เกิดขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วนหรือเรอรั้ง โดยมากเป็นตัวยาหาได้ง่าย และไม่มากสิ่งซึ่งเจ้าของแต่ละท่านได้ทดลองรักษาหายมาแล้ว จึงอุทิศให้นำลงในหนังสือพิมพ์เพื่อเป็นกุศลทาน ฉะนั้น คณะบรรณาธิการจึงเปิดกรุไว้ให้ท่านร่วมเปิดกรุแสดงยาเกร็ดด้วยกัน

อนึ่ง ยาเกร็ดนี้ บางตำรับก็ใช้รักษาโรคติดต่อ ซึ่งอยู่ในข่ายแห่งการควบคุมของกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ แต่การที่นำมาลงนี้ มิใช่จะส่งเสริมให้กระทำผิดกฎหมายประการใดหาได้ หากแต่เพื่อจะอนุเคราะห์แก่ผู้ป่วยเจ็บ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นโดยกระทันหัน และอยู่ห่างไกลหมอหรือโรงพยาบาล เพื่อบรรเทาอาการที่หนักให้เป็นเบา พอจะมีเวลาไปหาหมอทัน และอีกประการหนึ่ง ก็เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้สนใจในงานวิจัยค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ อันจะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองต่อไป ฉะนั้น ท่านผู้ใดที่มียาประเภทนี้ ซึ่งได้ทดลองได้ผลแน่นอนมาแล้ว หากมีความปรารถนาจะร่วม

สาธารณกุศลเปิดกรุยาร่วมกับเราด้วยแล้ว ขอให้กรุณาแจ้งให้ทราบเพื่อจะได้นำลงในหนังสือพิมพ์ต่อไป และถ้าหากท่านผู้ใดได้นำยาเกร็ดที่ลงในหนังสือพิมพ์นี้ไปรักษาโรค ปรากฏผลประการใดแล้ว กรุณาแจ้งไปยัง หมอจำเนียร พริยะพงศ์ สำนักข่าวสารการแพทย์ จะได้รวบรวมลงพิมพ์ประกาศและจะแจ้งผลให้ท่านทราบในโอกาสต่อไป.

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ของสำนักงาน
ข่าวสารการแพทย์โบราณ

๕๕ ขผึ้งยารักษาแผลฝี และแผลเรื้อรังต่าง ๆ

ว่านทองคำ (นางคำ)	หน้า	๑	บาท
สีเสียดเทศ	,,	๑	,,
สีเสียดไทย	,,	๑	,,
ชันตะเคียน	,,	๑	,,
ฝางเสน	,,	๑	,,
ผมคนเฒ่า	,,	๑	,,
ชินสี	,,	๑	สีผึ้ง

รวมยา ๗ สิ่งนับคเป็นผง

๕๕ ขผึ้งแท้	หน้า	๒	บาท
น้ำมันงา		๒	ถ้วยชา
น้ำมันมะพร้าว		๒	ถ้วยชา

วิธีทำ

เอาเครื่องยาที่บดไว้แล้วนั้น ใส่ลงในน้ำมัน ตั้งไฟ เคียวจนเครื่องยาเหลืองกรอบ แล้วกรองเอาเครื่องยาทิ้งไป เสร็จแล้วเอาขผึ้งใส่ผสมลงในน้ำมันเคียวให้เข้ากัน แล้วยกลง จากไฟเก็บไว้ให้เย็นคตถ้าเห็นว่าน้ำมันใสมากก็เติมขผึ้งลงอีก ๓ ให้พอเหมาะที่จะทาผ้าปิดแผลได้

๕๕ ขผึ้งยารักษาแผลฝีเน่าเปื่อย และแผลเรื้อรัง แผลปากหมู แผลริมแข็งอื่น ๆ ถ้าจะทำเป็นยากัดหัวหูด จงเพิ่ม ชินสีลงเป็นหน้า ๑ บาท เท่ากับเครื่องยาอื่น ๆ

ขผงยาขนาน^{๕๕} ของคุณหมอบุก กลืนเลอะ ขำพเจ้าได้
เคยใช้แล้ว ปรากฏผลศกคิสัทธ^{๕๖} จึงนำมาลงในหนังสือ^{๕๗}
เพื่อเป็นสาธารณกุศล หากผลบุญ^{๕๘} อันที่จะบังเกิดจากขผงยา
ขนาน^{๕๙}แล้ว ขออุทิศแก่เจ้าของยาทางสน.^{๖๐}

ยารักษาแผลหมาบ้ากัด

ของ คุณพ่อบุญ เมืองเรืองวิทย เมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่
ได้บอกตำราให้ไว้และเล่าให้ฟังว่า เมื่อสมัยท่านยังเยาว์วัยเป็น
มหาดเล็กของสมเด็จพระสังฆราช กรมหลวงวชิรญาณวรโรธ
วัดบวรนิเวศน์ ฯ นั้น ได้ถูกสุนัขบ้ากัดที่เท้าเป็นแผลลึก เมื่อ
ถูกกัดแล้ว ๒ วัน มีอาการปวด ปากแผลเป็นขอบเขียว
สมเด็จพระสังฆราช ฯ จะส่งต่อไปรักษาที่ไซ่ง่อน (ประเทศ
ญวน) เพราะเวลานั้นโรงพยาบาลโรคหมาบ้ากัด (โรคกลัวน้ำ)
ในประเทศไทยยังไม่มี แต่สมเด็จพระสังฆราช กรมหลวง
วชิรญาณวงศ์ (องค์หลังต่อมา) ซึ่งเวลานั้นยังไม่ได้ทรง
สมณศักดิ์ได้รับสั่งว่า ท่านมีชาติจะรักษาให้ ไม่ต้องไปรักษาที่
ไซ่ง่อนดอก แล้วท่านก็ประทานยาให้ทำรักษา ได้ใช้ยาของ
ท่านรักษาไม่กี่วันก็หายเป็นปกติตลอดมา ตั้งจะบอกตำรายาให้
ต่อไปนี้ หากผู้ใดนำยานี้ไปใช้รักษาขออย่าได้เรียกร้องรางวัล
ขวัญข้าวเลย เพราะเจ้าของท่านปรารถนาให้เป็นกุศลหา

หรือถ้าจะสนองคุณท่านก็ขอให้ทำบุญตรวจน้าอุทิศกุศลไปให้
ท่านเถิด

ขนานที่ ๑

๑. ใบกะทงหมาบ้า	๑ กำมือ (ล้างให้สะอาด)
๒. เมล็ดสลอดบก	๗ เมล็ด
๓. สารหนู	หนัก ๒ ไพ

ยา ๓ สิ่งนี้รวมกันทำให้แหลกละเอียดแล้วแบ่งพอกที่
แผล เปลี่ยนยาวันละ ๒ ครั้ง ๓—๔ วัน เนื้อร้ายที่แผลก็จะ
หลุดถอนยวงออก เมื่อเนื้อร้ายหลุดถอนออกแล้วจงเอายา
ขนานที่ ๒ พอกต่อไปจนหาย

ขนานที่ ๒

๑. ขนมห้างปอนด์ใหญ่	๑ ปอนด์
๒. เกลือทะเล	๗ เม็ด

๓. กระดาษฟางประมาณครึ่งหนึ่งของขนมห้าง แฉ่น้ำ
ให้เปีย แล้วบีบน้ำทั้งเอารวมกันกับขนมห้าง ทำให้แหลก
เข้ากัน พอกแผลเรื่อยไปประมาณ ๙—๑๐ วันก็หาย ควร
เปลี่ยนยาวันละ ๒ ครั้ง

อนึ่ง เรืองหมาบ้ากตั้น มียาบ้องกันพิษภายใน ควรรับ
ประทานด้วยคือ ให้เอาเขี้ยวเสือฝนกับน้ำชาขาวรับประทาน
วันละ ๓—๔ ครั้ง ถ้าหาเขี้ยวเสือไม่ได้ก็เอารากมะตาดต้นฝน
กับน้ำชาขาวรับประทาน เช่นเดียวกับเขี้ยวเสือ.

ยาแก้ผมหงอกและผมร่วง

เอาต้นพญาเหล็ก ๑ ส่วน รากทองพันชั่ง ๑ ส่วน
รวม ๒ สิ่งนี้ใส่หม้อต้ม กินบ้างทาบ้างทุกวัน ๆ ละ ๒—๓ ครั้ง
ครั้งละครึ่งถ้วยชา ประมาณ ๓ เดือนจะเห็นผล ผมหงอก
แล้วก็หายไป ที่งอกขึ้นใหม่จะกลับดำ.

ยาแก้สัตว์กัดต่อย

ตะขบ, แมลงป่อง หรือแมลงที่มีพิษกัดต่อยก็ดี เอา
เมล็ดมะขาม (มะขามใส่แกง) ฝนกับน้ำมันาว (ฝนทางแบน
ของเมล็ด) แล้วเอาเมล็ดมะขามที่ฝนนั้นไปแปะที่แผลสัตว์กัด
ต่อย เมล็ดมะขามจะดูดพิษติดอยู่ ปล่อยไว้ เมื่อหมดพิษจะ
หลุดเอง.

ยารักษาเด็กชัก

เด็กมีอายุตั้งแต่ ๑ เดือน ถึง ๑ ปี ถ้ามีอาการชักให้ดู
อาการ ถ้าเป็นเยอเป็นใยเป็นเม็ตมะเข็ หรือเป็นเม็อกมัน
สีเขียวกืดเหลืองกืด จงต้มยาหม้อข้างท้ายนี้ให้รับประทานจะ
หาย ศักดิ์สิทธิ์นักได้เคยใช้มาแล้ว

กระเพราแดงทั้ง ๕

๑ กำมือ

สมอไทย

๗ ผล

ประเพ็ด

๓ องคุลี

ขมิ้นอ้อย

๓ แว่น

ขิงแก่สด

๗ แว่น

เกลือทะเล

๑ หยิบมือ

ต้มด้วยน้ำพอสมควร รับประทาน ๓ เวลา ก่อน
อาหาร ขนาดรับประทานพอสมควรของอายุเด็ก คือ อายุ
๑—๓ เดือน ปริมาณครั้งละ ๑—๒ ช้อนกาแฟ อายุ ๓—๖
เดือน ครั้งละ ๓ ช้อนกาแฟ หรือ ๑ ช้อนคาว ๖—๑๒ เดือน
ครั้งละ ๑—๒ ช้อนคาว.

ยาตำรามหาวีเศษ

ยามหาวีเศษ แก่โรคได้ทุกชนิด เป็นยาอายุวัฒนะ
รับประทานครบ ๓ เดือน ๖ เดือน ๑ ปี จะเดินได้ ๑๐๐—
๒๐๐—๔๐๐ โยชน์ไม่เหนื่อย เป็นตำราที่สลักไว้ในศิลาประเทศ
อินเดียเก่าแก่ ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอ ๒ ส่วน พริกไทย
๑ ส่วน ตากแห้งทำเป็นผงละเอียด ผสมกับเกลือพอสมควร
แล้วใช้น้ำผึ้งเดือน ๕ ผสม บินเป็นลูกกลอนเท่าเมล็ดพุทรา
กินก่อนจะนอนกลางคืนกับน้ำสุกหนึ่งแก้วใหญ่ ๆ

ก่อนจะกินให้สา^๓ นะโม ๓ จบ มะคะวะโต อะระหะโต
 สัมมาสัมพุท^๓ธัสสะ ๓ จบ นะโมพุท^๓ธายะ ๓ จบ ระลึกถึงพระ
 รัตนไตร^๕ทั้ง ๓ และเจ้าของตำรา^๕นี้ให้หายโรคทั้งปวงแผ่ส่วน
 กุศลไปให้แล้วให้อริยฐานให้หายโรคเอาตามแต่ปรารถนา
 เทอญ

ห้ามกินกลางวัน ถ้าจะให้ถ่ายมากให้ปนกับยาถ่ายกิน
 กับน้ำสุกมาก ๆ ไม่ให้ขายให้เป็นทานจะเอาเงินไม่ได้ ให้บอก
 กันต่อ ๆ ไปด้วย เทอญ.

ยาขับพยาธิตัวตดหรือไส้เดือนตัวกลม

เอาเมล็ดในมะเกลือ (ชนิดที่ยังไม่แก่มากจนเมล็ดแข็ง)
 เท่าอายุของผู้ที่จะรับประทาน เคี้ยวกลืนกิน เวลากลางวัน
 ก่อนนอน รุ่งเช้าตัวตดจะออกมากับการถ่ายอุจจาระ ได้เคย
 ใช้เห็นผลมาแล้ว (เด็ก ผู้ใหญ่รับประทานได้)

ยาขับพยาธิเส้นด้าย หรือพยาธิเข็มหมุด

พยาธิชนิดนี้ ส่วนมากมักเป็นแก่เด็ก ๆ

เอาถ่านไม้สะแก บดให้ละเอียดหนักประมาณ ๑๐ บาท
 น้ำ ๑ ขวดแม่โขงผสมกันตั้งไฟเคี่ยวประมาณ ๑๕ นาที แล้ว
 เก็บไว้ให้เย็น รินเอาน้ำรับประทาน เวลาเข้าท้องว่าง หรือ

กลางคืนก่อนนอน ครึ่งละครึ่งถ้วยชา มวน้อยตามควรแก่
เด็กเล็กใหญ่ ตัวพยาธิจะถ่ายออกมากับอุจจาระ ดีนัก.

ยารักษาฟัน

ขนานที่ ๑

เอาเปลือกต้นข่อยหย่อง ๑ เปลือกต้นกระถินดอก
เหลือง ๑ เปลือกต้นมะขามเทศ ๑ รวมสามสิ่งนี้เอาเท่า ๆ กัน
ต้มด้วยน้ำพอควรใส่เกลือให้เค็มจัด ๆ เคี่ยวให้นาน ๆ แล้วริน
น้ำอมเวลาเช้าก่อนล้างหน้าทุกวัน เดือกหนึ่งอมสัก ๗—๑๐
วัน ทุกๆ เดือน ฟันจะแน่นทน ไม่เป็นรำมะนาด ปวดเจ็บ
โยกคลอน.

ขนานที่ ๒

เอาลูกพิบูลทิบ ๑ ข่าตาแดงแก่ๆ (ข่าแกง) ๑ รวม
สองสิ่งนี้ เอาเท่า ๆ กัน ทำให้แหลกเติมเกลือเล็กน้อย อม
เวลาเช้าก่อนล้างหน้าวันละ ๑ ครั้ง ทำเสมอๆ ปีหนึ่งสัก ๙—๑๐
วัน ฟันจะไม่เป็นโรครำมะนาดหรือแมลงกินฟัน แม้ฟันที่
โยกคลอนก็จะกลับแน่น ไม่ปวดเจ็บ หรือผู้ที่ปวดฟัน เนื่อง
จากรำมะนาด หรือแมลงกินฟันก็อมหาย.

ยาขับปัสสาวะ ระดูขาว และหนองใน

เปลือกต้นกระดังงาไทย ตะไคร้หางนาค เถาวัลย์เหล็ก
เปลือกสนพรวนางแอ ห้ขาวเย็นเหนือ หัวขาวเย็นใต้ ยา
๖ อย่างนี้ เอาหนักสิ่งละ ๔ บาท สารสมหนัก ๑ บาท

รวมยาทั้งนี้ใส่หม้อต้มด้วยน้ำพอสมควร รับประทาน
ครั้งละ ๒—๓ ช้อนโต๊ะ วันละ ๓ เวลาหลังอาหาร

ยากำลังข้อ เฒ่าปลาข้าง

กำวังวัวเถลิง ๑ ส่วน พญาช้างดำ ๑ ส่วน พญาช้าง
เผือก ๑ ส่วน กำลัง ๗ ข้างสาร ๓ ส่วน เฒ่าปลาข้าง ๓ ส่วน
พริกไทยร้อน ๑ ส่วน

รวมยาทั้งนี้บดเป็นผง ผสมน้ำผึ้งบะเท้าเมลดับวกลิ้น
กินก่อนอาหารเช้าเย็น ท่านเจ้าของยาบำรุงกำลังวิเศษนักแล.

ยาเป่าคอ

แก้โรคฝีในคอ หรือ แผลงอ

เอาชมด พิมเสนดี กฤษณา กะลำพัก (สลัดไต่) แก่น
จันทน์แดง แก่นจันทน์ขาว น้ำประสานทองสะตุ ซากหระคุณจีน
หอยสังข์เผา การะบูน โกฐเขมา โกฐหัวบัว โกฐก้านพร้าว

โกฐพุงปลา รวมยา ๑๔ สิ่งนี้ เอาหนักสิ่งละ ๑ ส่วน เท่าๆ กัน บดเป็นผงละเอียด ใช้หลอดกาแฟใส่ยาเบาเข้าไปในคอ ค่ะเนให้ถูกหัวฝี ก่อนจะเป่ายาให้เอาตังเหลื้อมละลายน้ำ แฉก พิมเสน หยอตลงไปในคอเสียก่อน จึงเป่ายาเจ้าของเดิมที่ ให้ตำราไว้ได้บอกว่า ได้ใช้รักษาหายมาแล้ว วิเศษนัก.

ยาต้มแก้ไตพิการ

ของหลวงมณูศาสนาสาทร

เมื่อยังมีชีวิตอยู่ไตใช้รักษาโรคไตพิการ บัสสาวะแดง เหลืองขุ่นข้นเป็นตะกอน บัสสาวะกระปริดกระปรอย ปวด หัวเหน่าและเบาหวาน ได้ผลมาแล้ว

เถาสะค้าน	หนัก ๑ บาท
รากชำพลู	หนัก ๑ บาท
รากเจ็ดมูลเพลิง	หนัก ๑ บาท
ดีปลี	หนัก ๑ บาท
ขิง	หนัก ๑ บาท
แฝกหอม	หนัก ๑ บาท
ผลสมอไทย	หนัก ๑ บาท
ผลสมอติ่ง	หนัก ๑ บาท
ผลสมอภิกษ	หนัก ๑ บาท

แห้วหม	หนัก ๑ บาท
โคกกระสุน	หนัก ๑ บาท
แก่นจันทน์แดง	หนัก ๑ บาท
แก่นจันทน์ขาว	หนัก ๑ บาท
ลูกผักชีลา	หนัก ๑ บาท
หัวข้าวเย็นเหนือ	หนัก ๒ บาท ๒ สลึง
หัวข้าวเย็นใต้	หนัก ๒ บาท ๒ สลึง
อ้อยแดงชาตรี สามปล้อง	ทุบให้แตก
เกลือสมุทร ๓ หยิบมือ	

รวมยาทั้งนี้ต้มด้วยน้ำพอสมควร รับประทานครั้งละ
๑ ถ้วยชา วันละ ๒—๓ ครั้ง ก่อนหรือหลังอาหารก็ได้

ยานันทคุณ

ของหลวงมุนยसाสตร์สาร

ยาคำ	หนัก ๙ บาท
มหาหิงคุ์	หนัก ๖ บาท
ขิงแห้ง	หนัก ๖ บาท
พริกไทยร้อน	หนัก ๖ บาท
ดีปลี	หนัก ๑๘ บาท

กานพลู

หนัก ๓ บาท ๓ สลึง

การะบูน

หนัก ๓ บาท ๓ สลึง

เนือลูกกระวานโพธิสัตย์

หนัก ๑ บาท ๒ สลึง

รวมยาทั้งนี้ บดทำผงผสมน้ำมะนาว เกลือ ชิมต้มก็ได้

เป็นกระสาย บันลูกกลอนกลั่นกินก่อนอาหารเช้าเย็น ครั้งละ
หนักประมาณ ๑ เฟือง หรือ ๑ สลึง

แก้ไตพิการ ปอดพิการ เมื่อยปวด บวมฉุ และสมอง

พิการ ถ้าจะแก้เบาหวาน ให้รับประทานคู่กับยาต้มขานาน

แก้ไตพิการ ที่ลงไว้ในกรุดำรายาเกร็ด เล่ม ๑๑ ปีที่ ๓ ประจำ

เดือนพฤศจิกายน ๒๕๐๙

ยาแก้มุตพิการ หรือเบาหวาน

ของคุณหมอวงษ์ ประเสริฐศิลป์

มีอาการให้ถ่ายปัสสาวะมากวันละหลายทีนาน และ

ถ่ายวันละหลาย ๆ ครั้ง

เอาหัวทองตึง ๑ ส่วน พริกไทยร้อน ๑ ส่วน ดีปลี

๑ ส่วน รากเจ็ดมุลเพลิงแดง ๑ ส่วน หัวกะเทียม ๓ ส่วน

รวมยา ๕ สิ่งนี้บดเป็นผง รับประทานก่อนอาหารเช้า

เย็น ครั้งละ ๑ ช้อนกาแฟพูน กับน้ำกระสายข้างท้ายนี้

นำกระสายผสมยาข้างบนนี้รับประทาน

เอาใบขี้เหล็กสด ๑ กำมือ หัวกระชายทุบให้แตก ๓ หัว สารส้ม ๒ กรัม ดินประสิว ๒ กรัม น้ำ ๒ ถ้วยแก้ว นำเป็นธรรมดา ต้มเคี่ยวพอประมาณ เป็นกระสายละลายยาข้างบนนี้รับประทาน

ย.เขนานี้ เมื่อคุณหมอวงษ์ ยังมีชีวิตอยู่ท่านได้ทำการรักษาคนป่วยเป็นโรคมูลพิการ ได้ผลมาหลายคนแล้ว ถ้าผู้ใดนำไปรักษาได้ผล กรุณาทำบุญตรวจน้ำอุทิศกุศลให้ท่าน ท่านเจ้าของตำราด้วย.

ยารักษาข้างเด็ก

วัตถุดิบประกอบ

๑. เปลือกต้นลิ้นฟ้า (เปลือกเพกา) หนัก ๑๕ กรัม
๒. เปลือกต้นฝรั่ง หนัก ๑๕ กรัม
๓. เปลือกต้นไซ้เน่า หนัก ๑๕ กรัม
๔. หน้างวงช้างหง ๕ หนัก ๑๕ กรัม
๕. ก้านมะละกอ หนัก ๑๕ กรัม
๖. ไฟล หนัก ๗๒ กรัม
๗. กะทือ หนัก ๗๒ กรัม

วิธีทำและขนาดรับประทาน

รวมยา ๗ สิ่งขึ้นตากแดดแห้ง บดเป็นผงผสมน้ำสุกบนเป็นเม็ดยา หนักประมาณเม็ดละ ๑ กรัม เด็กอายุไม่เกิน ๒ ปี รับประทานก่อนอาหารเช้า—เย็น ครั้งละ ๑ เม็ดกับน้ำสุก รับประทานทุกวันจนถึง ๕๐ เม็ด เด็กจาอ้วนท้วนแข็งแรง

สรรพคุณ แก้อาการพิการของโรคตานซาง มีอาการท้องอืดเพื่อ อาหารไม่ย่อย อุจจาระขาวเหมือนคาว หรือเป็นมูกเลือด เวลานอนกลางคืนหนาวเย็น เท้าเย็น

ยายานานนี้ เจ้าของตำราได้ใช้แก้โรคซางเด็กได้ผลมาก จึงส่งมาให้ลงในหนังสือนี้ เพื่อสาธารณสุข จึงขอโมทนาส่วนกุศลอันพึงจะได้จากตำรายานี้ ให้ท่านเจ้าของตำรา จงประสบสุข ปราศจากทุกข์ภัยพิบัติทั้งปวง

ส่วนที่มิได้บอกชื่อเจ้าของตำรานี้ เพราะเซ็นชื่ออ่านไม่ออก และมีได้แจ้งที่อยู่ไปด้วย จึงเป็นที่น่าเสียใจ.

๘๖ ซอยเจริญใจ ต. คลองตัน อ. พระโขนง จ. พระนคร
วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๐

เรียน คุณหมอจำเนียร พริยะพงศ์

ผมได้อ่านเรื่องต้นตำรับของคุณหลวงบุเรศบรรณการ ทำให้นึกถึงตำรายาเกร็ดได้อีกขนานหนึ่ง

ยานได้มาจากหัวหน้ากุลีช่างก่อสร้าง เขามารับจ้างทำ
การปลูกบ้านอยู่ใกล้ ๆ บ้านผม ที่บ้านผมปลูกต้นลำทมไว้
เล่น ๒-๓ ต้น เพราะผมไม่ถือว่าเป็นต้นไม้ที่ปลูกตามวัดหรือ
สุสานเหนือหลุมฝังศพ นายหัวหน้ากุลีคนนั้นผมก็ถามชื่อ
เสียงเรียงนามของเขาไว้ ในระหว่างที่เขามาทำการรับจ้างปลูก
บ้านดังกล่าวแล้ว เขาเคยมาขอกรีดยางลำทมไปทำยา ๒-๓
ครั้ง ผมถามเขาว่า “เอาไปใช้ทำยาแก้โรคอะไร” ?

เขาตอบว่า “เป็นยาทาแผลพุพอง แผลเรื้อรัง และ
โรคหิดหรือสิ่งคันไปร้ฟุ่ตก็ได้” ผมจึงขอจดส่วนผสมไว้ มี ๖
อย่างด้วยกัน คือ

ยาฉุน ๑ ถัง กระเทียม ๗ กลีบ เกลือ ๓ เม็ด น้ำ
มันมะพร้าวประมาณ ๑ กระป๋องนมข้นหวาน ก้ามฉิ้งประมาณ
๑ กระป๋องนมข้นหวาน ยางลำทมประมาณ ๑ ช้อนชา ส่วน
ผสมเหล่านี้นี้ไม่เป็นอันตรายแก่ผิวหนัง จึงเพียงแต่กะประมาณ
เอาเท่านั้น นอกจากเกลือเขาบอกว่าถ้าใส่มากมันจะทำให้แสบ

เอายาฉุน ก้ามฉิ้ง เกลือ และกระเทียม บดหรือตำ
ให้ละเอียด ส่วนยางลำทมใช้มีดกรีดบึงตามลำต้นหรือกิ่งก้าน
ให้ยางไหลออกมาจับแห้ง แล้วใช้มีดค่อย ๆ ขูดเอาแต่เฉพาะ
ยาง รวมเป็น ๕ สิ่งผสมลงในน้ำมันมะพร้าวใส่ภาชนะตั้งไฟ
ให้เดือดทิ้งไว้จนน้ำยาเย็นแล้วจึงค่อยทา แผลพุพองเปื่อยเน่า
ก็จะแห้งตกสะเก็ดหลุดไปเอง

ที่จริงยาทาแก้โรคหิดทั้ง ๕ สิ่ง คือ กำมะถัน น้ำมันมะพร้าว ยาฉุน เกลือและกระเทียม ผมเคยทราบมาตั้งแต่ครั้งยังเป็นศิษย์วัด เคยได้เห็นหัวหน้าศิษย์วัดเขาทำชันรักษาคันที่เป็นหิดมาแล้ว แต่มาได้เพิ่มยางล้นทมจากหัวหน้ากุลีสรายนี้ จึงเห็นแปลกไปกว่าของเดิม เขาวามันทำให้แผลแห้งและตกสะเก็ดหายได้รวดเร็วดี.

ขอได้รับความนับถือ
บำรุงราชบริพาร

ยารักษาโรคหิด

ของ ส.อ. ห่อง พิมาน กองพันทหารราบที่ ๑ กรมผสมที่ ๕
จังหวัดชุมพร (ผู้พิชิตจรเข้ยายต่าง แห่งคลองบางมุด
จังหวัดชุมพร)

ส.อ. ห่อง พิมาน ได้บอกว่ายารักษาหิด ขนานที่จะบอกตำราให้ข้างท้ายนี้เป็นตำราของ หลวงพ่อข้า แห่งวัดประสาธนิกร จังหวัดชุมพร ได้ทำชันรักษาโรคหิดผู้ใหญ่และเด็กหายมาแล้ว จึงขอให้ลงพิมพ์ในหนังสือนี้ เพื่อเป็นสาธารณกุศล ถ้าท่านผู้ใดเป็นโรคหิด จงทดลองทำใช้ดู ได้ผลประการ

โตแล้วกรุณาแจ้งไปให้สมาคมทราบด้วย เพื่อจะได้บันทึกไว้
เป็นหลักฐาน

ห้วงเหว ๓ ห้ว	สุ่มไปสุกเป็นถ่าน	๑ ส่วน
หางจรเข้ ๕ ๕	เนื้อและเกล็ด สุ่มไปเป็นถ่าน	๑ ส่วน
ใบสะเดา	คั่วให้เกรียม	๑ ส่วน
ใบพืชมเสน	คั่วให้เกรียม	๑ ส่วน
ใบมะรุม	คั่วให้เกรียม	๑ ส่วน
น้ำประสานทองสต		๑ ส่วน
- รวมยาทั้งนี้ บดเป็นผงรับประทาน ครั้งละประมาณ
๑ กรัม ผสมน้ำมะนาวแทรกเกลือ ถ้าเด็กผสมน้ำผึ้งรับประทาน
ลดยาลงตามส่วน
ยานี้ใช้รับประทานเมื่อเวลาหิวดื่มน้ำ รับประทานเพียง ๓
หรือ ๕ ครั้งก็หาย.

ยารักษาโรคประสาท

ยาขนานนี้ เป็นพระตำราของสมเด็จพระจอมเกล้า-
เจ้าอยู่หัว ในรัชกาลที่ ๔ สมเด็จพระจอมเกล้า (เมื่อครั้งยังมี
พระชนม์ชีพอยู่) ได้เคยใช้รักษาหายมาแล้ว และได้มอบ
ตำราให้หม่อมหม่อมราชวงศ์มุนีได้เคยปรุงให้คนเป็นโรคประสาท
ซึ่งมีอาการมึนงงในสมอง นอนไม่หลับ สติฟั่นเฟอน คุ่มด

กุมารัย หายมาแล้ว แต่หมอบไม่ได้เป็นหมอ จึงมอบ
 ดำรงให้มาลงในหนังสือพิมพ์ เพื่อเป็นสาธารณกุศล หาก
 ท่านผู้ใดนำไปรักษาผู้ป่วยโรคประสาทหายแล้ว ขออย่าได้
 เรียกรางวัลขวัญข้าวเลยเป็นอันขาด จงถือเป็นการกุศล
 เพื่อบรรเทาทุกข์ทรมานของผู้ที่เป็นโรคนี้เถิด ดำรงกล่าว
 ไว้เป็นคำกลอน ดังต่อไปนี้

ยาแก้กระษัยกลอน ยาอื่นหอนบแก้ไข้ กลอนน้ำและ
 กลอนไฟ กลอนใด ๆ ไม่รอร่า หายสิ้นได้กินแล้ว กายเหมือน
 แก้วไม่มีผา แสงใจ ไบกรวยบัว เปลือกพาสัตตะบัน ไบเลียน
 ชุมเห็ดไทย มะคำไก่ ท่านจัดสรร ขอยนนี้มีหลายพันธุ์ ขอย
 หยอนนั้น ท่านทำยา แก่นแสมสาร แสมทะเล ขี้เหล็กทั้ง ๕
 ๑๐ สิ่งจริง ๆ นา เอามาเท่า ๆ กัน ต้มกินวันละน้อย มือละ
 ช้อนหอย หรือถ้วยถัน ไม่ช้า ไม่นานวัน หาไม่ทัน อยาก
 กินเอย

ตัวยาในคำกลอนมีดังนี้

ต้นแสงใจ ไบกรวยบัว เปลือกต้นพาสัตตะบัน ไบ
 เลียน ชุมเห็ดไทยทั้ง ๕ เปลือกต้นมะคำไก่ เปลือกต้นขอย
 หยอน แก่นแสมสาร แก่นแสมทะเล ขี้เหล็กทั้ง ๕

รวมยา ๑๐ สิ่งนี้ เอาสิ่งละหนัก ๑ บาท ใส่หม้อเติมน้ำ
 ท่วมยา ต้มเคี่ยวพอสมควร รินแต่น้ำรับประทาน ครั้งละ

๑ ช้อนเคลือบตักแกง หรือ ๑ ถ้วยตะไล (ถ้วยนม) วันละ ๒ เวลา ก่อนอาหารเช้า-เย็น อย่ารับประทานยาเกินกำหนดนี้ เพราะมีตัวยาเมาเบื่อผสมอยู่ จะทำให้มันเมา.

ยาแก้ลมต่าง ๆ

สิทธิการิยะ จะกล่าวถึงยาร้อน กินแก้กล่อนลมวิงเวียน ลมพัดขึ้นเบื้องเศียรพัดวิงเวียนมีลมวตา หันหวนป่วนลงมาถึงบาทาเป็นเหน็บ ลมกล่อนก่อนพรรตัก ร้อนฟักลึกจุกเสียดแทง ดวงจิตระเหระหันตัวสั่นอยู่ละเลิมตัวสั่นเทิ้มทั่วทั้งกาย ปากเบี้ยว ชักตาหงาย สั่นทั้งกายตั้งผีสิง ลมหนาวแลลมเรอ ลมให้แพ้ชั่วคราวจริงๆ ลมจับระงับนิ่งมิรู้ตัว ลมมรรยาบ้าหิ้งผัว บ้างเต้นรำทำแก้ว ชักหนักหนาลมตะคิว ชักแอ่นคูลมบ้าหมุนาเวทนาคุดคู้ยู่อุตรา ลมซ่านาบัตสี

มหาหิงคุ์	๑ ส่วน	วานน้ำ	๒ ส่วน
เจตมูลเพลิง	๓ ส่วน	เมล็ดผักชีล้อม	๔ ส่วน
เถาสก้าน	๕ ส่วน	โกฐสอ	๖ ส่วน
พริกไทยร้อน	๗ ส่วน	มะตูมอ่อน	๘ ส่วน
ดีปลี	๙ ส่วน	ขิงแห้ง	๑๐ ส่วน
สมอเทศ	๑๑ ส่วน	เทียนดำ	๑๒ ส่วน
ดอกบุนนาค	๑๓ ส่วน	รากหนตี่	๑๔ ส่วน
เปล้าน้อย	๑๕ ส่วน		

รวมยา ๑๕ สิ่งนับคเป็นผงละเอียด รับประทานครั้งละ
หนึ่งประมาณ ๑ สิ่ง กับน้ำร้อนหรือน้ำส้มซ่า ก่อนอาหาร
เช้า เย็น

แก้ลมต่าง ๆ ทั้งค้ำวลงอนที่กล่าวไว้ข้างบนนี้ ยาขนาน
นี้หากผู้ใดนำไปใช้ได้ผลแล้ว ขออุทิศกุศลให้แก่ หมอวงศ์
ประเสริฐศิริศิลป์ ผู้มอบตำรา.

ยาทองมะกรูด

แก้โรคริตสีตวงพลวก ริตสีตวงผอมแห้ง แก้โลหิต
ระดูสตรีไม่ปกติ เน่า เหม็น เป็นลิ่ม เป็นก้อน ตกระดูขาว
และปวดประจำเดือน แก่โรคอยู่ไฟไม่ได้ (โรคภายหลังการ
คลอดบุตร) มีอาการต่าง ๆ ตลอดทั้งโรคกระษัย ปวดเมื่อย
เจ็บหลัง ไอเรื้อรัง ผอมเหลือง เบื่ออาหาร เมื่อรับประทาน
ยานี้จะทำให้ร่างกายปกติสมบูรณ์ ผิวพรรณสดใส

ยาขนานนี้ของท่านขุนบางจากเจียรระการ กำนันตำบล
บางจาก อำเภอมะเมือง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อยังมีชีวิตอยู่ได้
มอบตำราให้ไว้ ท่านเจ้าของยาได้เคยทำแจกเป็นทานแก่ผู้
เจ็บป่วยเป็นโรคดังที่กล่าวมาข้างต้น หายสบายดี เป็นจำนวน
หลายคน หากผู้ใดได้ยาขนานนี้ไปรักษาโรคหาย ขอให้ชื่อของ

ทำบุญใส่บาตร อุทิศกุศลให้แก่ท่านเจ้าของยาด้วย และขอ
อย่าได้ปีติบังตำราอันเลย ซึ่งจะได้บอกตำราและวิธีทำต่อไปนี้

๑. เถาบอระเพ็ด ๑ ลิตร ๒. เถาวัลย์ทวน ๑ ลิตร
๓. เถาชิงช้าชาลี ๑ ลิตร ๔. เถาวัลย์ปูน ๑ ลิตร
๕. ฟาง ๒ กำมือ ๖. แก่นแสมสาร ๒ กำมือ
๗. แก่นแสมทะเล ๒ กำมือ ๘. เกลือ ๑ ลิตร
๙. ข้าวสุก ๑ ลิตร ๑๐. ดอกคำฝอยหนัก ๒ บาท
๑๑. มะกรูด ๓๓ ผล

วิธีทำ เอาเครื่องยาที่เป็นไม้ เป็นเถา สับให้เป็นท่อน
เป็นชิ้นเล็กๆ รวมกันใส่โอ่งมังกร หรือกระถางก็ได้ ต้มน้ำ
ใส่ให้ท่วมยา แล้วผ่านมะกรูดใส่ตองตากแดดไว้ ๓ วัน รับ
ประทานครั้งละ ๑ ถ้วยชา ก่อนอาหารเช้า—เย็น.

ยาหอมสังข์ทอง

แก่นจันทน์เทศ	หนัก ๑ บาท
แก่นจันทน์แดง	,, ๑ บาท
แก่นจันทน์ชมพู	,, ๑ บาท
ชุลู	,, ๑ บาท
อบเชยเทศ	,, ๑ บาท
ชะเอมเทศ	,, ๑ บาท

โกฐเชียง	หนัก ๑ บาท
โกฐสอเทศ	,, ๑ บาท
โกฐห้วยบัว	,, ๑ บาท
โกฐจุฬาลำพา	,, ๑ บาท
โกฐเขมา	,, ๑ บาท
หอยสังข์หนาม (ส้ม)	,, ๑ บาท
ดอกพิกุล	,, ๑ สิ่ง ๑ เฟือง ^๕
ดอกบุนนาค	,, ๑ สิ่ง ๑ เฟือง ^๕
ดอกสารภี	,, ๑ สิ่ง ๑ เฟือง ^๕
พริกไทยร้อน	,, ๑ สิ่ง ๑ เฟือง ^๕
ดีปลี	,, ๑ สิ่ง ๑ เฟือง ^๕
หญ้าฝรั่น	,, ๑ สิ่ง
ชมดเช็ด (ฆ่าแล้ว)	,, ๑ ,,
พิมเสนตี	,, ๒ ,,
ทองคำเปลว	,, ๗ แผ่น

รวมยาทั้งแปดเป็นผงละเอียด ผสมน้ำดอกไม้เทศ^๕ เป็นเม็ดเท่าเม็ดมะละกอ รับประทานกับน้ำสุก ครั้งละ ๕—๗—๑๑ เม็ด แก่ลมกองละเอียดที่กระทำให้ดวงจิตชุ่มมัว สวิงสวาย ใจสั้น อ่อนเพลีย วิงเวียน มีคหน้าตาลาย.

ยาแก้ไข้จับสั่น

หมอสี่ (นนทบุรุษ)

ให้เอา รากกำจาย	๑ ส่วน
รากนมวัว	๑ ส่วน
รากนมแมว	๑ ส่วน
รากมะตูม	๑ ส่วน
รากสีหหวด	๑ ส่วน
รากขำมะเลียงบ้าน	๑ ส่วน
รากขำมะเลียงป่า	๑ ส่วน

สรรพยาทั้งนี้เอาเสมอภาคใส่หมอต้มรับประทานเช้าเย็นครั้งละถ้วยขนาดกลาง แก้ไข้จับ ไข้สั่นและไข้เรอรั้งมาตั้ง ๒-๓ เดือนก็หาย ถ้าต้มยาหม้ออื่นไม่หายจับท่านว่าไม่ใช่ให้ตำยาน้ำพอกที่ชายผ้าให้เอา เจตมูลเพลิง๑บาท หัวทองตั้ง ๑ บาท พริกไทยร้อน ๗ เม็ด กระเทียม ๗ กลีบ ตำยาน้ำให้แหลกแล้วพอกบนใบทอง อย่าเอายาพอกที่เนื้อคนไข้เป็นอันขาด.

ยาประสะชะเอมใหญ่

อาการไ้อจากโรคต่าง ๆ นั้น เป็นอันตรายและทรมาน
อย่างยิ่ง คุณหมอยัง พนมยันต์ อดีตกรรมการแพทย์แผน
โบราณกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นหมอผู้เฒ่าปัจจุบันอายุ
๘๐ ปีเศษ แล้ว ได้มอบตำรายาแก้ไอ ซึ่งเคยใช้ได้ผลดีมา
แล้ว มาให้ลงในหนังสือพิมพ์นี้เพื่อเป็นสาธารณกุศล ดังต่อไปนี้

เมล็ดโหระพา	หนัก ๑๕ กรัม
เมล็ดผักชีลา	หนัก ๑๕ กรัม
โกฐหัวบัว	หนัก ๑๕ กรัม
เทียนยาวพานี้	หนัก ๑๕ กรัม
เทียนขาว	หนัก ๑๕ กรัม
โกฐพุงปลา	หนัก ๑๕ กรัม
ผลสมอทั้งสามสิ่งละ	หนัก ๑๕ กรัม
ผลมะขามป้อม	หนัก ๑๕ กรัม
รากไครเครือ	หนัก ๑๕ กรัม
น้ำประสานทองสตุ	หนัก ๑๕ กรัม
ชะเอมเทศ	หนัก ๑๕๕ กรัม

รวมสรรพยาทั้งนับตเป็นผง บันเป็นเม็ด ๆ ละหนัก
ประมาณครึ่งกรัม

สรรพคุณ แก้ไอเสมหะเหนียว ไอเนื่องจากไข้หวัด
ไอหืด ไอหอบ ไอริคสีดวง และไออื่น ๆ ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก

วิธีใช้ บดแทรกเกลือรับประทานหรืออมทั้งเม็ด ครั้ง
ละ ๒-๓ เม็ด วันละ ๓ เวลา ก่อนหรือหลังอาหารก็ได้
ได้กลดยาลงตามส่วน.

สรรพคุณของสมุนไพรบางชนิด ซึ่งจะได้้นำลงพิมพ์
ข้างท้ายนี้ นายมนัส ลัมเบอ์บัตุล สมาชิกสมาคม อยู่บ้าน
เลขที่ ๑๗๔ ถนนเจิมจอมพล อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
กล่าวว่าสรรพคุณสมุนไพร บางชนิดที่ส่งมานี้ ได้พบในหนังสือ
พิมพ์บางกอกไทย เมื่อนานมาแล้ว เห็นว่าจะมีคุณประโยชน์
ต่อมวลชนทั้งหลายเมื่อคราวจำเป็น จึงได้ส่งมาให้ลงหนังสือ
พิมพ์นี้

ขอขอบคุณ นายมนัส ลัมเบอ์บัตุล เป็นอย่างมากที่มี
น้ำใจเห็นแต่ประโยชน์ส่วนรวม

ต่อไปนี้จะกล่าวถึงลักษณะ และสรรพคุณของต้นไม้
ป่าบางอย่างที่เป็นคุณประโยชน์แก่ท่านที่เดินทางป่าดง เมื่อ

เวลาฉุกเฉินหายาไม่ทัน ก็จะได้ใช้ต้นไม้ในป่าเมื่อพบเข้าก็จะ
 ได้ใช้พอเป็นทางปะทั้งพากันเอาตัวกลับมาบ้านได้ ในเมื่อยังไม่
 ถึงวาระหรือพอปะทั้งไปหาแพทย์เยียวยาได้ และท่านที่เคย
 ได้รากไม้จากพระธุดงค์ที่กลับมาจากป่าเชื่อว่าป็นยาแก้สิ่งนั้น
 สิ่งนั้น และพระธุดงค์ท่านก็หารู้จักต้นและลักษณะของต้นไม้
 นั้นเป็นอย่างดีไม่ว่าจะมีโดยมากได้มาจากพวกชาวป่าชด หรือ
 ตัดมาถวายว่าเป็นยาแก้อย่างนั้นอย่างนี้ และต้นไม้ที่มีประ-
 โยชน์เหล่านี้ชาวป่าก็ไม่มีใครทราบทุกคน จะมีอยู่บ้างก็คนละ
 อย่างสองอย่าง เมื่อพบปะและคุ้นเคยกันมากคน ก็ได้ความ
 หลายอย่างและต้นไม้ต้นใดที่ใช้ประโยชน์ได้ทางใดเขามักปิด
 เพื่อประสงค์หาสินบนในทางแก้ จึงจะขอบรรยายไว้เพื่อเป็น
 ผลผลิตอันสงัดเท่าที่ได้ทราบมาคือ ยาแก้อสรพิษจะเป็นงูร้าย
 ชนิดใดก็ตาม มีต้นยาในดงที่แก้ได้อยู่ ๔ อย่าง

อย่างที่ ๑ ชื่อกล้วยนน้อย ลักษณะต้นและใบดั่งต้น
 กระดังงาจีนบ้านเรา แต่ดอกเล็กกว่า กลิ่นหอมเช่นเดียวกัน
 มีลูกก็เช่นเดียวกัน รากมีสีดำ กลิ่นเหม็นดั่งน้ำมันดิน ทาง
 ตะวันตกเรียกพระยาเลิบลครุฑ เพราะที่ก้านจะงอยดอกงุ้ม
 เหมือนเลิบลนก ใช้รากตากแห้งหรือใช้สดก็ได้ฝนกับเหล้าหรือน้ำ
 ให้รับประทานและทาอย่าให้ถูกปากแผล แม้เลือดออกตาม
 เส้นขนให้ฝนแล้วเอาผ้าคลุมไว้ แต่ชาวป่านั้นใช้เมื่อถูกกัด

สลบไป แล้วใช้มดแดงเกาะลงให้กัดตัวผู้เจ็บ แล้วพ่นยานให้ทั่วตามตัว วิธีนี้เข้าใจว่าจะให้ยาซึมเข้าเส้นโลหิตเอากำล้างน้ำส้มของมดแดงพาฤทธิ์ยาไปเพิ่มกำลังยาช่วย

อย่างที ๒ ต้นมะนาวน้ำซึ่งมีตามริมห้วย หรือทางเหนือหนองบึง มีลักษณะคล้ายต้นมะนาวแต่มีผลเล็ก ใช้รากฝนแก้ดังอย่างที ๑

อย่างที ๓ ต้นเซียงบิน หรือรางบิน หรือต้นอนันตคุณ ลักษณะใบดั่งใบชุลูต แต่ใบเล็กปลายแหลมมีดอกตามข้อ ดอกเล็ก ๆ ทั้งดอกชุลูต ผลเล็กทั้งลูกเข็ม สุกมีสีแดงต้นขาว ถ้าต้นแก่จัดมักออกแตก หรือกลางต้นแตกแผ่เป็นปีกออก หรือถ้าตามก้านแตกคล้ายเป็นรางบิน ไม้ต้นนี้มีกลิ่นและรสเย็น ใช้รากฝนด้วยน้ำชาขาวชุปสาลิตับพิษฝั่มพิษทั้งปวง แก้ปวดฝีในหูและใช้ฝนเป็นกระสายแก้ไข้ร้อนทุรนทุราย หรือจะฝนกับน้ำรับประทานเปล่า ๆ ก็ได้ แก้อสรพิษฝนกับน้ำเปล่า ๆ หรือน้ำชาขาวให้รับประทานและทาทั้งวิธีต้นไม้อย่างที ๑

อย่างที ๔ ต้นสมัด ไม้ต้นนี้ใบเล็ก ๆ เป็นพุ่มที่ยอดคล้ายต้นเล็บครุฑ แต่ใบมีกาย อย่างสูงในราว ๒ ศอก มีดอกและผลดั่งสะเตา ต้นและใบเหม็นกลิ่นดั่งต้นโปรงฟ้าหรือเขยตาย เกิดตามดงแถวนครราชสีมาตลอดแนวไปจนถึง อุบล,

อุดร, ร้อยเอ็ด คนพื้นบ้านรู้จักต้นไม้ได้ดี บางท่านเรียก
 สหัตถ์คุณไทย แต่มาเทียบคุณลักษณะไม่เหมือนกับสหัตถ์คุณไทย
 เลย ใบมีละอองคาย ๆ เล็กน้อย รากมีกลิ่นฉุนร้อนใช้แก้
 เหมือนอย่างที ๑ จะใช้สดหรือแห้งก็ได้ทั้ง ๔ ชนิด แก้อสร
 พิชหรือพิษใด ๆ กัดจะใช้ยาหมูนี้อย่าง ๑ หรือ ๒ อย่าง
 หรือ ๓ อย่าง หรือทั้ง ๔ อย่างผสมรวมกัน ให้รับประทาน
 หรือพ่นยิ่งได้ผลดี เพราะเท่าที่สังเกตมาชาวป่าสูง ๆ ไม่ใคร่
 เป็นอันตรายแก่งูกัดเลย บางคนมีตัวน้แก่ข้อมือ โดยถูกงู
 คอบาหรือกะปะกัดเน่าหลุดเป็นข้อ ๆ ไป เมื่อใช้ยานี้แล้วจะ
 หยุตเน่าไม่ลามปามต่อไป มีชาวป่าบางคนเมื่อถูกงูกัดก็รีบให้
 กินพริกมาก ๆ จะไม่รู้รู้สึกเจ็บเลย เมื่อพิษคลายแล้วจะรู้สึกเจ็บ
 และพิษนั้นจะไม่ทำให้เลือดขึ้น

๕. การเดินป่ามักผิดของในป่า เช่นรับประทานเห็ด,
 หอย, มัน, ใบไม้ ลูกไม้บางชนิดมีพิษเบื่อเมา ชาวป่าใช้แก้ด้วย
 รากเถาว์ลย์หญ้านางแดง เถาว์ลย์หญ้านางแดงนี้ ใบมีลักษณะ
 เช่นเดียวกับเถาว์ลย์หญ้านางบ้านเรา แต่ต้นเป็นเถาขนาดใหญ่
 ใหญ่ขนาดข้อมือ มีดอกเป็นช่อและมีสีม่วงดังดอกถั่วพลู ใช้
 รากฝนกับน้ำรับประทานแก้เบื่อเมา หรืออีกอย่างหนึ่งใช้ราก

พุดผา ซึ่งเป็นต้นไม้ที่เกิดขึ้นตามทางหินลาด ๆ ลักษณะต้นทั้ง
 เกด มีตาทั้งต้น ต้นขาว ๆ ดอกทั้งดอกพุดแต่ไม่ซ้อน หรือ
 ที่เรียกว่าพุดลา

๖. ถูกเสือหรือจระเข้กัด ถ้าหาว่านหรืออะไรแก้ไขไม่ได้
 สำหรับที่พิษถูกกัดทำให้คลั่งเพื่อ ที่เรียกว่ารังควานเข้า ให้
 รับประทานกลอยชนิดคันให้มาก ๆ พิษจะหายไป ในเมื่อรู้
 สึกตัวว่าคัน

พิมพ์ที่ สหાયบไลอกและการพิมพ์ เลขที่ 216/2 ถนนพิษณุโลก
 (ตรงข้ามสนามม้านางเลิ้ง) พระนคร โทร. 819091
 นายสะอาด สุขสมบูรณ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2512

